

Epigramy 1. A

Koronavirus útočí!
Sdělují nám noviny.
Všem žaludek se protočí,
kupují samé kraviny.

„Kdo brzo odchází, o hranolky přichází.“

dnešní doba velmi těžká je
člověk jen sedí a studuje
venku je strašně krásně
ale díky karanténě
člověk jen je
a nudí se

když ven
dostanem se
je to jak sen
co si užíváš jen

roušky nám zakryjí nos
i pusu
cítím se jak pes
co má košík

nevím co si počít
přečkávám totiž
každický den
i noc
chci jít ven
ale už je toho na mě moc

končím s tím vším
už nadobro

Hle koronavir už je tady,
všichni měli velké plány.
Do fitka a do posilky
chodit lidi furt chtěli.
Měli velké představy
a teď mají kulový.
Jejich sport je gaučink
a místo činek nezvedaj nič.
Berme to však pozitivně
svět se ještě neboří.
Bez fitka a posilovny všichni to snad přežijí.

Z koronaviru máme nyní strach
leč já cítím ze školy pětěk pach

je toho příliš mnoho

zatracené učení

je to pro mne jako mučení

Za úkol je napsat krátký epigram,
Tak co mně zbývá, já se do toho dám,
Každý ví, co tu dnes řadí za vir,
Je to Koronavir
už mě to nebaví navíc
úkolů je teď mnohem víc
večer už žádný seriál
místo toho zprávy dál.
Navíc už ani roušky nemáme
Tak se do jejich šití nejspíš dáme
Doufám, že všechno bude zase v pořádku
A tím bych ukončila prozatím tuto řádku.

Chceš slyšet smích
milovaných tvých.
Pak jen plač slyšíš,
když promluvíš.
Prožíváte štěstí i neštěstí
pamatuješ jen plač jejích očí.
Pamatuj si vše
dobré i zlé.
Jinak smutek zabije tě
jako bys byl nemluvně.

Špatný epigram
Neváží ani gram.

Mám v hlavě prázdno,
školu by to chtělo.
Mezitím jen netflix projíždím
a nebo v posteli spím.
Může za to ten virus,
je to fakt hnus.

Babiš uzavřel hranice,
aby předešel panice.

Panika se rozlehla,
Babiš půjde do pekla.

Poznámka: Berte to s nadhledem, myslím si, že se pan Babiš zachoval správně a nic proti němu nemám.

Politik často zklamal
to je jasná věc nováčkem však není nikdy poctivec
(*inspirováno Martiálisem*)

Když někdo něco někdy promine, v nouzi si na to rychle vzpomene.

Lidé se v noci budí, protože je na zádech něco studí
pak však usnou sladce
vzpomenou si, že to je jen jejich srdce.

Epigram se na náhrobku ztrácí stejně rychle, jako vzpomínky na osobu pod ním.

Nedorozumění

Zda-li máte v dnešní době alergii,
no tak to znaená havárii,
všichni si budou myslet, že máte coronu
a to vás přivede do hrobu.
Jaké ponaučení z toho plyne?
Ta dívka z alergií zhyne.

Virus z dálky přirtil se,
strach ve spánku nás budí.
A každý už přichytil se,
jak se doma nudí.

Vláda už to řeší tvrdě,
roušky sháněj kde to jde.
Občané nadávaj hrdě,
v Česku to líp nepůjde.
:)

Rád bych slyšel ze všech stran
že jsem mlad'oučký a krásný pán
Pamatuj však:
mlad'oučké bývá vždy jen
hloupoučké
(Je pravda že jsem se nechal někde trošku inspirovat, ale účel to snad splní.)

Můj epigram není vůbec profesionální, ale snaha byla a pro mě bylo celkem těžké to vymyslet.

Zavřeli školy

To je nám věc
Musím jít kalit
Než bude konec
Konec je za dveřmi, protože mám korunu
Teď už si nevydělám, ani korunu.

Když už jsme teď doma samy,
píšeme ty „skvělé“ epigramy.

(s mamkou jsem ještě vymyslela: Rádi chodíme na procházky ven,
a COVID s respirátory nám splnil náš sen.)

Každé dítě od mala se ptá,
kým bych měl být?
A proč každý se mě na to ptá?
Každá otázka stejně zní,
však odpověď,
ta skryta hluboko v srdci
každého z nás jest.
Zda odpověď na tuto otázku,
bude řečena někdy nahlas,
záleží pouze na síle naší vůle
a smyslu našich slov.

Virus nás postihne,
půlka nás zahyne.
A když to přežijem,
Všichni se pobijem.

Škola se zavírá,
korona útočí!
Lidstvo už vymírá,
všechny to zaskočí.

Když jsem si igelitku brala,
ekoložka mě hnala.
Prý přírodu znečišťuju,
jsem v tom nevinně, ujišťuju.
Ona zlobou červená,
beru nohy na ramena.
Ona ke mně letí,
igelitku hejtí.
Pro látkovou tašku domů musím,
svůj vztek v sobě dusím.
Na jeden malý sáček,
neumřel by ptáček.

Proč vždy každému věřím?
Svá tajemství si střežím,
když vždy se někdo najde,
komu na srdci mém nesejde.
Pak já zlomená jsem,
zklamaná jsem.
Stále přemýšlím a dumám,
co špatně dokola dělám,
když někomu dobře dělá,
že já jsem vnitřně zničená,
že na světě radši bych nebyla,
svůj život mou rukou ukončila.
Však nikdo není nikdy sám,
když okolo sebe se podívám,
spoustu úžasných lidí tady mám,
kterým vždy já pomocnou ruku dám.
Stejně tak i oni mně,
stačí když budu věřit jim i sobě.

V pokoji se válí věci
snad úplně všude.
Máma křičí, táta soptí
z toho výprask bude.